19/06/2022

Η εορτή των Αγίων Πάντων στην Ι. Μονή Παναγίας Σεϊδανάγιας

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στο ιερό παρεκκλήσιο των Αγίων Πάντων, εντός της Ιεράς Μονής της Παναγίας Σειδανάγιας, εορτάσθηκαν οι Άγιοι Πάντες. Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος με τη συνοδεία του πραγματοποίησε προσκυνηματική επίσκεψη.

Το απόγευμα τελέσθηκε Εσπερινός και το πρωί θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, συλλειτουργούντων αυτώ του Αρχιμανδρίτου π. Κλαυρίου, του Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου, του Αραβοφώνου Πρεσβυτέρου Νεκταρίου, και του Ιεροδιακόνου π. Ευλογίου,

ψάλλοντος του Τυπικάρη του μοναστηριακού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αρχιμανδρίτου π. Αλεξίου και του Ιεροδιακόνου π. Δοσιθέου δεξιά ελληνιστί και του κ. Ριμόν Κάμαρ της χορωδίας του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου αριστερά αραβιστί και μετέχοντος ευσεβούς εκκλησιάσματος εκ μοναζουσών και λαικών πιστών, Αραβοφώνων, Ελληνοφώνων, Ρωσοφώνων και Ρουμανοφώνων παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Ο θείος λόγος του Σεβασμιωτάτου:

«Με την Κυριακή των Αγίων Πάντων, κατακλείεται ο κινητός κύκλος των εορτών, που άρχισε από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. Στο κατανυκτικό Τριώδιο και στο χαρμόσυνο Πεντηκοστάριο μας παρουσίασε η Εκκλησία όλο το έργο της θείας οικονομίας, με κέντρο την μεγάλη εορτή του Πάσχα. Είδαμε την πτώση των πρωτοπλάστων και την ανόρθωση του γένους μας διά της Αναστάσεως του Χριστού.

Χαιρετίσαμε την έλευση του Παρακλήτου στον κόσμο και πανηγυρίσαμε την γέννηση του νέου λαού του Θεού, τον εγκαινισμό και την έκχυση του αγίου Πνεύματος, «επί πάσαν σάρκα». Σε στενό σύνδεσμο με την εορτή αυτή ευρίσκεται η παρούσα εορτή, η σφραγίς και το τέλος της μεγάλης εορταστικής περιόδου. Έρχεται δηλαδή σαν απόδειξη του έργου της Εκκλησίας, της ενεργείας του Αγίου Πνεύματος στον κόσμο.

Γιατί μας παρουσιάζει τους καρπούς της σποράς εκείνης, τον θερισμό των λευκών χωρών, στις οποίες εστάλησαν να θερίσουν οι απόστολοι. Και όπως παρατηρεί πολύ ωραία ο Νικηφόρος Ξανθόπούλος στο συναξάριο της ημέρας: «οι θειότατοι Πατέρες εθέσπισαν την εορτή αυτή μετά την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος, για να δείξουν ότι η παρουσία του Παναγίου Πνεύματος διά των Αποστόλων επέτυχε να αγιάσει και να σοφίσει το ανθρώπινο φύραμα και να αποκαταστήσει τους ανθρώπούς στην θέση των αγγέλων διά του Ιησού Χριστού, είτε με την προσφορά του μαρτυρικού των αίματος, είτε με την ενάρετο πολιτεία και διαγωγή των. Και έργο υπερφυσικό διαπράττεται.

Κατεβαίνει το Πνεύμα, ο Θεός, και ανεβαίνει ο χούς, ο άνθρωπος. Ανεβάζει ο Λόγος του Θεού την θεωθείσα σάρκα και έλκει μαζί της και εκείνους που θέλουν να πράξουν έργα συνδιαλλαγής με τον Θεό. Οι πριν αποξενωμένοι από τον Θεό, ενώνονται με τον Θεό και γίνονται φίλοι Του.

Τα έθνη προσφέρουν την απαρχή των, τους Αγίους Πάντας. Αλλά και ένας δεύτερος λόγος προεκάλεσε την σύσταση της συλλογικής αυτής εορτής. Πολλοί άγιοι είναι γνωστοί και τιμώνται με εορτές και πανηγύρεις από την Εκκλησία.

Και σε πολλούς όμως άλλους εσκήνωσε το Πνεύμα το Άγιον και τους καθηγίασε. Έμειναν όμως άγνωστοι και αφανείς. Αυτούς λοιπόν, τους αγνώστους της αγίους τιμά σήμερα η Εκκλησία, όσους «κατά Χριστόν επολιτεύσαντο εν Ινδοίς και Αιγυπτίοις και Άραψι, και Μεσοποταμία τε και Φρυγία και τοις άνωθεν του Ευξείνου έτι δε και εν πάση τη Εσπερία άχρι και αυτών των Βρεττανικών νήσων, απλώς ειπείν εν Ανατολή και Δύσει».

Η εορτή όμως αρχικώς δεν είχε τόσο ευρύ περιεχόμενο. Ήταν εορτή μόνο πάντων των μαρτύρων. Ήδη κατά τον Δ’ αιώνα έχομε λόγο του ιερού Χρυσοστόμου στην εορτή αυτή. Και το Τυπικό της Αγίας Σοφίας της Κωνσταντινουπόλεως κατά τον Ι΄ αιώνα προβλέπει σύναξη και παννυχίδα στη Μεγάλη Εκκλησία στον Ναό των αγίων Μαρτύρων, που έκειτο πλησίον του Ναού των αγίων Αποστόλων.

Η εορτή τιτλοφορείται «των Αγίων Πάντων», αλλά το συναξάριο της ημέρας προσδιορίζει ότι επιτελείται η μνήμη «των αυτών αγίων και καλλινίκων μαρτύρων των εν πάση τη οικουμένη κατά διαφόρους καιρούς μαρτυρησάντων υπέρ του ονόματος του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού». Αν η πληροφορία του Ξανθοπούλου είναι ακριβής, η εορτή των Αγίων Πάντων εθεσπίσθη επί Λέοντος του Σοφού, όταν αυτός έκτισε ναό και ήθελε να τον τιμήσει επ’ ονόματι της συζύγου του Θεοφανούς, που ευηρέστησε «κατ’ άκρον τω Θεώ».

Του υπεδείχθη όμως, ότι δεν θα ήτο φρόνιμο να ανατεθή ναός σε γυναίκα, έστω και αγία, που απέθανε όμως προ ολίγου και δεν της έδωσε ακόμη ο χρόνος «το τίμιον και σεβάσμιον». Ο βασιλεύς επείσθη και ανέθεσε τον ναό στην τιμή των «απανταχού της γης πάντων αγίων... ειπών: «Ει και Θεοφανώ αγία, μετά τούτων πάντων συναριθμείσθω».

Όπως όμως και αν προήλθε η αρχή της νέας εορτής με το γενικό περιεχόμενο, όχι δηλαδή μόνο των μαρτύρων αλλά και όλων των αγίων, η επέκτασίς της ήταν πολύ επιτυχής. Μάρτυρες του Χριστού δεν είναι μόνο εκείνοι που έχυσαν το αίμα των για την πίστη του Χριστού και έδωσαν έτσι την σφραγίδα στην πίστη και στην μαρτυρία των. Μάρτυρες είναι όλοι όσοι αγωνίσθηκαν τον αγώνα της χριστιανικής ζωής και εβάστασαν με καρτερία τον σταυρό του Χριστού στον κόσμο αυτόν. Αυτοί που εμαρτύρησαν διά Χριστόν το καθημερινό μαρτύριο της συνειδήσεως.

Οι ομολογηταί, που ομολόγησαν την καλή ομολογία «ενώπιον εθνών τε και

βασιλέων».

2. Οι ιεράρχαι, που εποίμαναν θεοφιλώς το ποίμνιο του Χριστού και εστήριξαν την ορθή πίστη. Οι όσιοι και οι ασκηταί, που εσταύρωσαν την σάρκα «συν τοις παθήμασι και ταίς επιθυμίαις»·

3.Οι άνθρωποι του κόσμου, που έζησαν στην γη των πειρασμών και των δοκιμασιών, αλλά που «επολιτεύοντο» σαν να βρίσκονταν στον ουρανό. Και μαζί με αυτούς, οι προφήται, οι δίκαιοι και οι προπάτορες της Παλαιάς Διαθήκης, που έζησαν κατά νόμον και «εμαρτυρήθησαν διά της πίστεως» περιμένοντες την επαγγελίαν.

4. Και εξαιρέτως η αγίων αγία, η Υπεραγία Θεοτόκος Παρθένος και μητέρα του Χριστού, η Θεοτόκος Μαρία.

Τιμώμεν σήμερον διά της παρούσης εορτής, προτιθέμενοι τον βίον αυτών αρετής παράδειγμα και παρακαλούντες αυτούς, ίνα πρεσβεύωσιν υπέρ ημών προς τον Θεόν. Ου η Χάρις και το έλεος είη μετά πάντων ημών. Αμήν».

ρόνως η